

ningen paa Sødinge Skovgaard ned for at standse Sygdommen. Det var de første Tilfælde paa Fyn, Sygdommen havde kort før optraadt paa Lolland. Hvis Lammehavemanden havde anmeldt Sygdommen den 16., havde Veterinærvesenet naturligvis ikke foretaget den Nedslagning paa Sødinge Skovgaard, hvorved man troede at standse Sygdommens Udbredelse paa Fyn. Hvis man havde faaet at vide, at den var optraadt 12—14 Dage forinden paa Lammehavegaard, er det indlysende, at det var unødvendigt; det viste sig jo ogsaa, at det var for sent, idet Sygdommen bredte sig i ret betydelig Grad. Nedslagningen paa Sødinge Skovgaard kostede ca. 20 000 Kr. bortset fra den mægtige Udgift, der er forvoldt de fynske Landbrugere. Det har vist sig, at man ikke i et saadant Tilfælde har kunnet faa den vedkommende dømt ifølge de gældende Lovbestemmelser, han er blevet frikendt, fordi han har sagt, at det var ham umuligt at se, at det var Mund- og Klovesyge. I et saadant Tilfælde vilde han efter min Opfattelse falde ind under Lovforslagets Bestemmelse om Uagtsomhed, for hvilken den højeste Bøde er 5 000 Kr. Det forekommer mig, at det ikke alene for Staten, men ogsaa for Landbruget er rimeligt og nødvendigt at sikre sig imod, at Befolkningen omgaaes den Slags Forhold leetsindigt. Der staar her saa store Værdier paa Spil, at jeg meget vil anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget, som det foreligger. Jeg beklager i allerhøjeste Grad Venstres Stilling, som er den, at de slet ikke vil deltage i Arbejdet paa den Maade, paa hvilken det efter min Mening nødvendigvis maa foregaa.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kyed, der i Gaar i sine Udtalelser om Bekæmpelsen af Mund- og Klovesygen fremdrog mit Navn og sagde, at jeg selv havde været med til at overtræde de Bestemmelser, som er udstedt af Landbrugsministeriet. Det er naturligvis ikke saa let med Hensyn til sin Færd omkring i Landet nøjagtigt at huske, hvor man til enhver Tid har været, og det er jo muligt, at det ærede Medlem har undersøgt og ransaget dette Forhold saa nøje, at han har kunnet finde et eller andet, der maaske kan se ud som en Lovovertrædelse. Ifølge det ærede Medlems Udtalelser i Gaar er han ved at læse Bladene, hvor man ogsaa har slaaet dette Spørgsmaal stærkt op, kommet til det Resultat, at det skal være sket ved en Begravelse i Horsenseggen. Det er rigtigt, at jeg har været med til en Begravelse i

Hornborg, en By i det ærede Medlems Valgkreds, hvor en gammel Gaardmand, Laust Biil, blev begravet den 30. December. Det var en gammel Venstremand, som jeg har kendt i over tredivte Aar, for øvrigt en Slægtning af J. C. Christensen, og mit gamle Bekendtskab med den afdøde gjorde, at jeg fandt mig foranlediget at gaa med til hans Begravelse. Da jeg naturligvis ikke vilde overtræde de af Landbrugsministeriet udstedte Bestemmelser, gik jeg ikke ned i den paagældende Ejendom, hvor de havde Mund- og Klovesyge, men Kirken og Forsamlingshuset ligger i et lokalt afspærret Distrikt, og med de af Landbrugsministeriet truffne Bestemmelser har man naturligvis ikke tænkt at forhindre, at de døde begravnes, og at de, som føler sig forpligtet til at gaa med til Begravelsen, gør det. Derfor gik jeg naturligvis med til den vedkommendes Begravelse, men gik, som sagt, ikke ned i Hjemmet, saaledes som det blev sagt af det ærede Medlem. Jeg deltog i Begravelsen i Kirken og ved Graven. Følget blev af Familien indbudt til at deltage i et fælles Kaffe bord i Forsamlingshuset, og de samme Mennesker, som havde siddet sammen i Kirken, fulgtes da ad hen i Forsamlingshuset. At *det* skal være at overtræde de Bestemmelser, som er udsendt af Landbrugsministeriet, tror jeg er ganske umuligt for det ærede Medlem at faa slaaet fast. — Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at dette er den nøgne Sandhed, og jeg føler mig overbevist om, at ingen Mennesker har opfattet Landbrugsministeriets Bestemmelser saaledes, at man ikke maatte gaa til Begravelse i et lokalt afspærret Distrikt, naar man holder sig borte fra Hjemmet. — Hvad den anden Udtalelse angaar, at jeg skulde have været inde i en Ejendom, der var afspærret paa Grund af Mund- og Klovesyge, saa betegner jeg dette, da jeg ser, det fastholdes i Bladene, som værende Usandhed.

Hedelund: Hvis ærede Medlemmer har nogen Interesse i nærmere at se, hvorledes det ærede Medlem Hr. Larsen-Badses Opfattelse af Fortrolighed er, skal jeg henvise dem til at læse Forhandlingerne i Gaar.

Til den højtærede Landbrugsminister skal jeg sige, at det er ikke rigtigt, at Venstreslet ikke har villet deltage i Forhandlingerne om denne Sag, tværtimod, vi har jo gjort alt muligt for at søge at naa til et Resultat, men man har fra anden Side ikke villet bøje sig for de Retfærdighedskrav, vi har ment at maatte stille. — Jeg skal atter henstille